

Publicerad 2013-12-08 04:20 av Yvonne Diana

Livets jävla salt

Som en abstinent heroinist
skriker jag vid "god morgon"
min morgon smakar aceton och vålnader.
En spänd sträng brister
och ett simpelt "hur är läget?" får mig att bittert gräva upp stridsyxan
och vädra blod.

För jag är oförmögen
Oförvägen
Omöjlig att ha att göra med
Särskilt för mig själv.
Men självklart
går det ut över universum

När du frågar
om jag kan skicka saltet
och jag börjar gråta
över anklagelsen
att jag inte tänkte efter före
och dukade fram salthelvetet
Sedan misslyckandet
när du ger upp
och går och hämtar saltet själv.

Ännu ett liv förstört.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yvonne Diana med Poeter.se id #6301 innehar upphovsrätten